

gaaende Lovgivningen paa dette Omraade kan opnaa Enighed indenfor de forskellige Partier.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou var inde paa at omtale Spørgsmaalet om en Ændring i § 7, hvor der er Tale om Forholdet mellem de bemidlede og de ubemidlede Adgang til Helbredelsesanstalterne. Det var ogsaa dette Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen omtalte ved Finanslovens første Behandling. Jeg vil derom gerne sige, at selvfølgelig er det trist, at der er syge, som skal afvises paa Grund af Pladsmangel, fordi de er, skal vi sige, for velhavende; men det forekommer mig, man maa indrømme, at der er langt større Smittefare i de fattige og smaa Hjem, end der er i de større og velhavende Hjem, derfor maa det være Samfundets Pligt først at sørge for de ubemidlede Adgang til Helbredelsesanstalterne. Bedst er det selvfølgelig, om der kan blive Adgang for alle, og formentlig er der Haab om, at det kan ske. Naar jeg ser paa det Svar, som den højtærede Justitsminister ved Finanslovens første Behandling gav det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen, forekommer det mig, at der i dette ligger en Udtalelse om, at der i de senere Aar saa godt som hele Tiden paa Helbredelsesanstalterne har været Plads til alle, som søgte Plads dér. Et saadant Tilfælde som det af det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen omtalte er vistnok i allerhøjeste Grad en Undtagelse. For øvrigt vil jeg pege paa, at Overlæge Permin ved Frederiksberg Hospital i en Pjece, han har skrevet om statsanerkendte Tuberkulosehospitalet, giver den Oplysning, at for samtlige Hospitalers Vedkommende har der i de tre sidste Aar været henved 14 pCt. ubenyttede Sygedage. Det tyder paa, at der ikke er i den Grad Pladsmangel, at man behøver at tage dette Spørgsmaal op. Jeg synes derfor, man kan lade det ligge, navnlig nu, da vi staar overfor at vedtage en dog kun midlertidig Lov.

Jeg anbefaler derfor, at Lovforslaget gennemføres, som det foreligger, dog helst med en Ændring, hvorved Kommunernes og Sygekassernes Bidrag ikke i væsentlig Grad forhøjes.

Justitsministeren (Rytter): Jeg takker de forskellige Ordførere for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget. Jeg havde haabet, vi skulde have faaet det igennem uden Udvalgsbehandling, men det lader sig altsaa ikke gøre, og vi maa saa drøfte de forskellige Spørgsmaal i Udvalget. Jeg maa

dog allerede nu sige til de ærede Medlemmer Hr. Valdemar Olsen og Hr. A. M. Hansen, som ønskede, at Betalingen skulde blive, som den er nu, at jeg tror, det vil blive noget vanskeligt at gennemføre; thi Forholdene har i høj Grad forandret sig, og det er da rimeligt, at der indtræder et saadant Forhold mellem Stat og Kommune, som der i sin Tid indenfor alle Partier var Enighed om. Jeg tror ikke, det er rigtigt, naar der siges, at det for Statskassen kun drejer sig om en formel Ompostering af Udgiften. Man maa erindre, at mange af disse Hospitaler er selvejende Institutioner eller er kommunale og amtskommunale, og dér dækker Staten ikke Udgifterne; som Følge deraf er der ikke kun Tale om en formel Overførelse, men vi vil jo kunne drøfte dette Spørgsmaal i Udvalget. Jeg haaber ligesom det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, at vi skal kunne blive enige. Overfor det ærede Medlem Hr. Johannes Lou maa jeg sige, at selvfølgelig har vi altid reelle Hensigter med de Udtalelser, som fremkommer, det gælder ogsaa med Hensyn til den omtalte § 7; noget andet er det, om det er et Spørgsmaal, man bør tage op i et Lovforslag, der kun handler om Taksterne, eller om det ikke snarere er et Spørgsmaal, som bør drøftes, naar hele Loven er til Revision, men ogsaa dette vil vi kunne tale om i Udvalget. Jeg finder ikke Anledning til at udtale mig yderligere, da Sagen skal henvises til et Udvalg.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou har Ordet for en kort Bemærkning.

Johannes Lou: Bestemmelserne i § 7 kan netop godt komme ind under Begrebet Takster, thi det betyder en reel Fordel for Staten at have Patienter paa disse forskellige Sanatorier, som betaler det fulde Beløb for deres Behandling.

Justitsministeren (Rytter): Jeg ved, at det ærede Medlem er stiv i Regnskaber for Sanatorier, men jeg vil bede ham se efter, saa vil han finde, at Patienterne yder ikke den fulde Betaling, men ca. 3 Kr., medens Statens Udgifter til Patienterne er 8—9 Kr.

Hegelund-Lange: Som jeg udtalte til at begynde med, vilde mit Parti ikke have haft noget imod at gennemføre Lovforslaget uden Udvalgsbehandling, men selvfølgelig var jeg under Henblik paa de tid-